

**בש"פ 5689/14 - העורר בבש"פ 5689/14: אהרון חייאיב, העורר
בבש"פ 5709/14: ניר הינדרי נגד המשיבה: מדינת ישראל**

בבית המשפט העליון

**בש"פ 5689/14
בש"פ 5709/14**

כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

אהרון חייאיב

העורר בבש"פ 5689/14:

ניר הינדרי

העורר בבש"פ 5709/14:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

עררים על החלטתו של בית המשפט המוחזק בירושלים
מיום 21.8.2014 במ"ת 11892-08-14 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' דראל

ה' באלוול התשע"ד (31.8.2014)

תאריך הישיבה:

עו"ד זוהר ארבל

בשם העורר בבש"פ 5689/14:

עו"ד משה בן יקר

בשם העורר בבש"פ 5709/14:

עו"ד נעימה חנאוי

בשם המשיבה:

החלטה

עמוד 1

1. לפניהם שני עררים על החלטתו של בית המשפט המחויז בירושלים (השופט א' דראל) במ"ת 14-08-11892 מיום 21.8.2014, במסגרת הורה על מעצרם של העורר בש"פ 5689/14 (להלן: אהרון) והעורר בש"פ 5709/14 (להלן: ניר) (ביחד "יקראו" "העוררים"), עד תום ההליכים המתנהלים נגדם.

הליך המעצר עד כה

2. ביום 11.8.2014, הוגש נגד העוררים ושבעה נוספים (ביחד "יקראו" "הברברים") כתב אישום המיחס להם עבירות של חבלה בכונה חמירה לפי סעיף 329(א)(1)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 25.7.2014 בשעה 22:30 בערך, ישבו א' ש' ו-ס' מ' (להלן: א', ס' וביחד "המתלוונים") בגין ציבורו בשכונת נוה יעקב בירושלים. בשלב מסוים, ניגש אחד מהברברים אל המתלוונים וביקש סיגריה במטרה לוודא שמדובר בעברבים. לאחר שהמתלוונים השיבו בשלילה, הוא עזב את המקום. לאחר מספר דקות הגיעו למקום הברברים ושלושה קטינים (להלן: הקטינים) (ביחד "יקראו" "המשתתפים"), התקרבו אל המתלוונים כשהם מצויים באלוות ובקושים, והקיפו אותם תוך שהם אומרים: "ערבים, ערבים". בין הצדדים התפתחו חילופי "קללות". בשלב מסוים, התנצלו המשתתפים בצוואת חדא על המתלוונים, כשחלקם אחוזים באלוות ובקושים, והחלו להכותם בפראות. כתוצאה הפגיעות, נפלו המתלוונים על הקרקע ואיבדו את הכרתם. המשתתפים המשיכו להכות באופן נמרץ את המתלוונים בכל חלק גוףם וזאת בעודם שרועים על הקרקע. מיד לאחר מכן, נמלטו הם מהמקום והותרו את המתלוונים שרועים על האדמה ומדם. מעשים אלה גרמו למתלוונים נזקים וחבלות חמורות בחלקם גופם. ס' אושפז במשך 4 ימים. לא נגרמו שברים בגולגולת ובאף, הוא נזקק לניתוח בראשו והוא עדין מאושפז בבית חולים.

האישום השני מיחס לאהרון ולאربעה נוספים עבירה של שיבוש הלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. האישום עניינו שיחה שבוצעה ביניהם ואשר משתמש ממנה כי סוכם שלא יגידו דבר אם יעצרו על ידי המשטרה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשيبة בקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים המתנהלים נגדם. המשיבה טענה כי ברשותה ראיות לכואורה להוכחת המיחס לעוררים בכתב האישום וכן כי קיימת בענייניםUILT מעוצר של מסוכנות, לפי סעיפים שונים של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרם). העוררים חלקו על קיומן של ראיות לכואורה בטענה כי הם לא השתתפו באירוע. בית המשפט המחויז נעתר לבקשת המשيبة והורה על מעצרם של העוררים עד תום ההליכים המתנהלים נגדם. בית המשפט המחויז קבע כי קיימות ראיות לכואורה ביחס לשני העוררים, כמפורט להלן:

בנוגע לאהרון - בית המשפט ביסס את קביעתו על הוודעתו של צ'ה' - קטן אשר השתתף באירוע (להלן: צ'), ובבב' כי מאספיקה לצורך ביסוס ראיות לכואורה בעניינו של אהרון. צ' מסר בהודעתו, בין היתר, כי הוא ושלושה משתתפים נוספים, ביניהם אהרון הכו ייחדי את אחד המתלוונים. בא כוחו של אהרון העלה טענות נגד משקל הוודעתו של צ' וזאת בשל הנסיבות שבה ואשר נובעת מגלו, מתנוינו המנטאליים, ומכך שנחקר ללא נוכחות מי מהוריו. בית המשפט קבע כי אין לאין את משקלה של עדות זו או לפגום במשקלה באופן מהותי לצורך שאלת קיומן של ראיות לכואורה. נקבע כי הודיעתו של צ' קוחרנית, מפורטת ובהירות, ועל פניו אין לומר כי יש פגם ביכולתו הנפשית והשכלית לומר את אשר אמר. בית המשפט גם לא קיבל את הטענה לפיה נפגעו זכויותיו של צ' כחשור ונקבע כי שאלות

אלה מקומן בהליך העיקרי.

בנוגע לניר – בשונה מאשר המשתתפים, אין עדות כלשהי המזהה אותו, בשם, כמו שנכח באירוע, אלא הוא נקשר לאירוע בשל כינויו "טום קשטי". העדה הראשונה הקושرت את ניר לאירוע היא ד' כ' (להלן: ד'). היא מסרה בהודעתה כי היא ראתה את האירוע, וכי אדם בשם "טום קשטי" השתתף באירוע והכה את אחד המתלוננים בידיהם ובעיטות. העדה השנייה הקושרת את ניר לאירוע היא ב' כ' (להלן: ב'). היא מסרה כי היא פגשה את מי שמכונה "טום קשטי" מספר ימים לאחר האירוע והוא סיפר לה שהוא נכון מתחילה הקטטה ושוהה גם הכה. לדבריה, ניר מסר לה גם זהה משפחות לא השתתפו באירוע. בית המשפט המחויזי קבע כי ניר, ולא אחר, הוא "טום קשטי". בית המשפט ביסס את קביעתו, בין היתר, על הودעתו של ניר לפיה הוא אישר כי אחד מכינויו הוא "טום קשטי". בית המשפט דחה את טענת האלבוי שמסר ניר ולפיה הוא היה באותו ערב אצל חברו – בשם איתמר (להלן: איתמר) ושהה אצלו מספר שעות. שכן, גם איתמר וגם אימו מסרו, בתשואל טלפון, כי ניר היה אצלם בסביבות השעה 08:30 אר לא יותר מרבע שעה. לנוכח האמור, בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכואורה בעוצמה מספקת כנדרש בהליך של מעצר עד תום הלילics.

בית המשפט המחויזי קבע גם כי קיימת עילת מעצר בעניינים של שני העוררים והורה על עריכת תסקיר שירות מב奸 בעניינים כדי לבחון קיומה של חלופת מעצר. מכאן העරר שלפני.

הערר בבש"פ 5689/14 - אהרון

4. בא כוחו של אהרון – עו"ד ארבל, טען בכתב ובטל פה בפני ביום 31.8.2014 כי הראיות בעניינו של אהרון אין מבסיסות ראיות לכואורה כנדרש בהליך מעצר עד תום הלילics. נטען כי הודעתו של צ' אינה מספיקה וזאת בשל הבעייתיות שבה. כך נטען כי ההודעות נגבו ממנו בהעדר נוכחות אדם בגין; כי הוא סובל מהפרעות נפשיות; וכי הוא השתתף בקטטה ומכאן מדובר בהודעת שותף לעבירה שמצריכה דבר חיזוק. עו"ד ארבל הוסיף כי באותו זמן אהרון נכח באזורה של אביו אצל קרוביו משפחתו וכי הוא מספר אנשים נוספים ליוו אדם מבוגר בשם גבריאל מזרחי (להלן: מזרחי), וכי לאחר שליוו אותו לבתו הם שמעו רעש, הגיעו למקום וראו את המתלוננים שרועים על הרצפה כשהם חבולים ולידם שוטרים. עו"ד ארבל, לא ביקש לטעון בעניין עילת מעצר וקיומה של חלופת מעצר.

הערר בבש"פ 5709/14 - ניר

5. בא כוחו של ניר – עו"ד בן יקר, חלק על קיומן של ראיות לכואורה. הוא טען בכתב ובפני ביום 31.8.2014 כי ניר לא היה כלל באירוע, וכי נפלה טעות בזיהויו כמי שהשתתף בו. נטען כי שגה בית המשפט המחויזי בכך שקבע כי ניר הוא עצמו "טום קשטי". בהקשר זה נטען, כי שתי העדויות טעמו כי "טום קשטי" גר בבניין השלישי בשכונת נווה יעקב, בעוד גר בבניין השני; העדה ח' סקרה כי המשטרת ערכה חיפוש בביתו של "טום קשטי" בעודו שחדבר לא נעשה בביתו של ניר. נטען גם כי אין הוכחה לפיה הכינוי "טום קשטי" שיר רק לניר, וייתכן וישנם אנשים אחרים שקוראים להם באותו כינוי. עו"ד בן יקר הוסיף כי טענת האלבוי שמסר ניר לא הופרקה. נטען כי ניר הגיע אל ביתו של איתמר בשעה 21:00 בערך ושהה אצלו מספר שעות. בהקשר זה נטען, כי תחקור איתמר ואימו טלפונית ולא פיזית מהוות מחדר חוקרייה. עוד נטען כי הודעתו של יעקב – אביו של ניר (להלן: יעקב), לפיה הוא שוחח עם ניר בטלפון בעת האירוע, והאחרון היה ליד ביתו ואמר לו שאינו הולך לאירוע אלא חוזר לבית חברו, יש בה כדי להוכיח כי ניר לא היה באירוע. עוד נטען כי שגה בית המשפט בכך שלא ייחס משקל לעובדה כי הייתה שותף לאירוע ואשר מסר הודעות המפלילות את

המשתפים האחרים, לא ראה את ניר באירוע. לבסוף, טען עו"ד בן יקר כי בית המשפט לא הצבע על ראייה למסוכנותו של ניר ולא בבחן קיומה של חלופת מעצר, ומשכן, יש לשחרר אותו בתנאים שפגעתם פחותה ממעצר.

עמדת המשיבה

6. המשיבה סמכה את ידיה על החלטתו של בית המשפט המחויז וביקשה לדוחות את שני העוררים. המשיבה טענה כי בעניינים של שני העוררים, קיימת תשתיית ראייתית מספקת לשלב זה.

אשר לאהרונ, טען כי הודיעותיו של צ' היו מפורטות והתייחסו לחלקו של כל משתתף באירוע. המשיבה חולקת על קיומם של פגמים מהותיים בהודעות אלה, אך מכל מקום טענה כי שאלת משקל העדות של צ' ושאלת מהימנותה, מקומה להיות נדונה בהליך העיקרי. אשר לטענת האלבוי שמסר אהרונ, טען כי לא ניתן להסיק מהודעתו של מזרחי אם אהרונ נכח במקום האירוע או לא.

אשר לניר, המשיבה טענה כי ניתן ללמידה שהוא עצמו "טום קשתי" מהודעתו לפיה הוא אישר כי אחד הכנויים שלו הוא "טום קשתי" וכן מדויות שתי העדות, אשר מסרו פרטיים ותיאורים לאוטו "טום קשתי" המתאימים לניר. בין היתר, מספר הטלפון השיך לו, והעובדת שהוא מספר את השכנים. אשר לטענת האלבוי שמסר ניר, טען כי איתמר ואמו מסרו כי הוא שהה אצלם לא יותר מרבע שעה ולא למשך מספר שעות כפי שהוא מסר.

דין והכרעה

7. לאחר העיון בהודעות העורר, בחומר הראות ובהחלטת בית המשפט המחויז, ולאחר ששמעתי את הצדדים בפניהם, הגיעו למסקנה כי דין העוררים להידחות, וזאת מששוכנעת כי קיימות ראיותلقאה בעניינים של שני העוררים כנדרש בהליך של מעצר עד תום ההליכים.

8. אשר לאהרונ, צ' מסר הודיעות קוורנטיט, ברורות ומפורטות. הוא פירט בהודעותיו את מהלך האירוע, באיזה כלים המשתפים השתמשו, מי השתתף באירוע ומה חלקו של כל אחד. הודעות אלה ורמת הפירוט בהן, אין توאמות על פניו, את הטענה כי הוא סובל מפגם שכלי המונע ממנו להבין את אשר הוא אומר. על כן, אני סבור כי הודעתו של צ', מבשתה בשלב זה ראיותلقאה. בא כוחו של העורר העלה טענות מגוונות באשר למשקלן של ההודעות, אולם, כידוע, אין זו המוגדרת המתאימה לדין בהן ומקומן להיבחן בהליך העיקרי.

9. אשר לניר, שוכנעת כי קיימות ראיותلقאה לשותה השתתף באירוע ולכך שכאשר שתי העדות קשו את "טום קשתי" לאירוע, הן התכוונו לניר. כך, בהודעתו מיום 13.8.2014, כשהשאל איזה כינויים יש לו, ידע ניר להגדיר "טום קשתי", לצד אחד קורא לי", הוא הוסיף כי כינוי זה משמש אותו חצי שנה. העודה ד' לא ידעה את שמו הפרט של "טום קשתי" ומסרה שאחיה הקטנים קוראים לו באותו בחור בכינוי זה. אך היא ידעה להגדיר ש"טום קשתי" מספר חלק מהשכנים, כפי שמסר גם יעקב בהודעתו מיום 13.8.2013. העודה ח', מסרה את מספר הטלפון של "טום קשתי". מספר שאושר על ידי ניר כי הוא שיר לאחיו. בנוסף לכך, טענת האלבוי של ניר הופרכה משאיתמר ואיימו מסרו בתשואל

הטלפוני כי הוא שהוא אצלם לא יותר מרבע שעה. אין סבור גם כי העדר הודעה מסודרת מעדי האליבי פוגעת בהודעות באופן שלישיל את המסקנה כי האליבי הופר. עו"ד בן יקר, בניסיוןחזק את הטענה כי ניר לא נכון באירוע, הפנה להודעתו של יעקב, לפיה הוא דבר עם ניר ככל הנראה בתחילת האירוע, וכי ניר מסר לו כי הוא אינו הולך לשם אלא חוזר לבית חברו. אולם, אין בהודעה זו כדי ללמד משחו על נוכחות או אי נוכחות ניר באירוע, שכן יעקב מסר כי הוא לא ידע لأن ניר הולך בפועל לאחר שהסתיים השיחה ביניהם. לנוכח כל האמור, שוכנעת כי קיימות ראיות לכואורה בעניינו של ניר כנדיר שהליך של מעוצר עד תום ההליכים. אשר לקיומה של עילת מעוצר וחלופת מעוצר, יזכיר כי במקרה הנזכר המשוכנות של ניר נלמדת מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום – הcatsת המתлонנים באופן אכזרי. אשר לחלופת המעוצר, יזכיר כי בית המשפט המחויז הורה על עריכת تسוקיר שירות מבחן בעניינו של ניר והאחרים. ועל כן, לא מצאתי מקום לבחון את שאלת שחרורו של ניר לחלופת מעוצר בהעדרה של בחינה מקצועית מצד שירות המבחן.

סוף דבר, העררים נדחמים בזאת.

ניתנה היום, ט' באלו התשע"ד (4.9.2014).

שׁוֹפֵט